

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsékben.

Városi husszék.

A Fejérmegyei Napló elégtételt kapott. Ez év elején mi voltunk azok, akik Székesfehérvár 32 ezer lakosának érdekei védelmében szembeszálltunk gunnyal, gombaságokkal. Hosszu tollharokban rámutattunk arra a lehetetlen helyzetre, amely úgy a mi városunkat, mint az egész ország lakosságát keserűséggel töltötte el. Mint egy erős szervezet állott velünk szemben, illetőleg a közönséggel szemben a mészárosok testülete. Mindenki tudta, különösen minden eladó érezte, hogy a vevésnél a mészárosok 40—50 százalékkal előnyösebb helyzetbe jutottak, mint annakelőtte. A gazdák szinte elvesztegetni kényszerültek állataikat. Súlyos gazdasági helyzetünknek, a nyomorúság kezdetének jelei voltak ezek. Mégis a mészárosok testülete, mint erős fal védelmezte magát a méltányosság követelményei elől. Senkinek sincs se joga, se oka feltételezni róluk, hogy az elmúlt években nem dolgoztak tisztességes polgári haszonra s mégis, mikor a helyzet rájuk nézve sokkalta előnyösebb lett, zsebükre szoritották az erős tenyerüket és hallgattak és nem engedtek.

A közönség mit csinált? Zúgolódott és fizetett tovább, mint ahogyan az régi kötelessége már. Hust a legnagyobb rész

kénytelen fogyasztani s mivel olcsóbban nem adják, úgy fizeti, ahogyan kapja.

Mi a hatósághoz fordultunk.

A hatóság a város érdekeinek kötelességszerűleg védelmezője.

Neki, — úgy minték nekünk is — nem szabad az egyesek szeszélye, vagy különleges érdeke után igazodni, hanem utmutatója az elsősorban az igazság, aztán az összpolgárság érdeke.

Rosszul számítottunk. Az elmúlt éra nem abban a jegyben szolgálta városunk közönségét. A mészárosok könnyen nevettek, hiszen oly hatalmas pártfogó állott mögöttük, a kinek halló és észrevevő szervei érzéketlenek maradtak a 32 ezer ember igazságos panaszára.

Ezért követeltük ez új korszakot. Mi is éreztük, mindenki érezte, hogy egy várost első sorban csak az igazság, csak a közérdek kormányozhat. Minden egyéb csak azután következhetik.

És most követeljük az új korszaktól, hogy a város nagyközönségének érdekeit szolgálja. Az igazság: könnyű fölismereni. Hiszen az egész ország lakossága fölébredt már erre a tudatra. Mindenütt követeli a közönség a maga jogait és követeli a hatóságtól, hogy azokat megvédelmezze. Hogy a jobb, hogy az igazság győzedelmeskedjék.

Vagy ne legyen itt győző és legyőzött. Mészárosaink belátják, hogy itt hadi-üzemtről, a kölcsönös érdekek harcáról csak akkor lehet szó, ha ők a rideg szűkeklüség álláspontjára helyezkednek. Nekünk azonban, a kik egy város polgárai, adófizetői, közös örömeinek, közös bajoknak viselői vagyunk, épen nem állhat érdekekben, hogy polgártársainkat legyőzötteknek kelljen tekintenünk.

Ha a mészárosok komolyan megfontolják a város polgárainak helyzetét, valamint azt az előterjesztést, amelyet városunk polgármestere utolsó szöként hangoztat és ha nem hallgatnak egyes nagyhangu alakok ugratására, akiknek utóvégre vesztieni valójuk nincs — nem fogják a huri végletekig feszíteni.

Mi szeretjük, mi akarjuk reményleni, hogy a hétfői közgyűlés nem lesz kénytelen a hatósági husszék felállítását elrendelni.

UJDONSÁGOK.

— Endrődi Sándor városunkban. Egy véletlen vasuti lekésés folytán kedves és ritka vendége volt kedden és szerdán városunknak. Endrődi Sándor, a most élő magyar költők legjelesebbje meglátogatott bennünket. Negyven évvel ezelőtt a főgimnázium tanulója volt, Wekerle

A papucshős.*)

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Irta: **Szórady Gyula.**

Gyönyörű tavaszi nap volt, méltó a szabadság ünnepéhez. A fejedelmi Duna hullámai zúgva, bömbölve csapodástak a jégtáblákat, melyek zsarnok bilincseit megolvasták a szabadság mártiner napsugara. Az utcán ibolya illat áradt felénk, az emberek szemén mámoros öröm derűje csillogott; édes, de éltető szellő bizsergette meg véretem szivemben — úgy éreztem — új érzelmek, agyamban új eszmék perdülnek életre!...

Az egyetemi ifjuság nagyszerű ünnepéről jöttem a feleségemmel, ki szórakozottan hallgatta lelkesült szavaimat, a melyekkel a már napnak a szabadság ébredésének napjának, a márc. 15-nek áldozék!

— Hidd el kedvesem, akkor se mentem

*) Egy kedves visszhang a múltból. Az egykori jókedélyű, kedves jó modoru jóbarátunk iratái közül vetődött elő ez az igazán ügyesen, csupa kacagtató hangulattal megírt rajz. Olyannak mutatja Szórady Gyulát, a milyen valamikor volt... valamikor régesrég... Miért ne idéznék fel az ő kedves emlékét ilyen alakban...? Szerk.

volna be a hivatalba, ha nincs is ma szét. Longinász napja a számtanácsos úrnak a neve napja. Hiszen elvégre is ez a mi legnagyobb nemzeti ünnepünk, legalább a mai napon, márc. 15-én le kell vetnünk a szolgaság láncait s bátran kiáltanunk a mai ünnep szónokával: éljen a nemzet, éljen az egyéni szabadság! meg, hogy rabok tovább, rabok tovább nem leszünk!!

Most már nem tudom hogyan mondtam mindezt, de az aszony csodálkozva, majd azután kicsinylőleg, gúnyosan mosolyogva tekintett reám; Bántott a nézése, bántott a mosolya. Eszembe jutottak 5 évi házaseletem összes kellemetlenségi feleségem, szeszélyei, anyósom kiálhatalansága a gyermekek nyúga s pirulva éreztem szolgaságomat s szégyenkezve vallottam be öt évi gyávaságomat! Talán ez a sok keserűség, talán a mai ünnep, talán ez a pajkos napsugár okozta... nem tudom; de világosan éreztem a szükségét, hogy fellázadjak multam ellen. Önrézzettel fordultam a feleségemhez s így szóltam:

— E mai napot a múlt emlékeinek s legénykori pajtasainnak akarom szentelni, — tehát ne várjatok haza!

— Micsoda? ... mit mondtál?...

Rám nézett apró, szívós szemével s mármár omladozni láttam a szabadságnak lelkemben

emelt szobrát. De megembereltem magamat: „itt az idő most vagy soha!” Szavaltam magamban. — Talán azt akard mondani, hogy megveszed azt a 3 kolibrít a tavaszi kalapomra, a mint tegnap megígérted?

— Kolibrít? — Kérdem tőlem kitelhető gunnyal; Oh édesem, a szegény számtizti fizetésből még veréb is alig kerül, nemhogy kolibrí! — Nem kerül? persze hogy a feleséged tisztességesen járjon, arra nem kerül! — hanem mulatságra, éjjelezésre, lumpolásra feleséged megcsalására, gyermekeid tönkretételére, arra igen! Gyönyörű firma vagy! mondhatom!!

— De édesem, — próbáltam csitítani, — a tisztességhez nem kell kolibrí!...

— Még ellent mondasz? jól van! Tégy amit akarsz, én elválok. Még máma hazamegyek az anyámhoz. Végre is az én türelememnek is van határa. Senki sem kötelezhet, hogy egy vadállattal éljek! Hanem azért karosfogva mentünk ezután is. — Szegény ártatlan gyermekek! — és sirni kezdett ott az utcán. (Mit nem tesz 3 hitvány kolibrí.)

A járó kelők ránk nézettek s én tanácsosabbnak tartottam látszólag engedni. Haza mentünk. Mégcsak akkor kezdődött el a nagy menyörgés!! Először is a pénz követelte vissza.

SÖVEGJÁRTÓ JÁNOSNÉ
VASZON, ASZTALNEMŰ ÉS ÁGYNEMŰEK ÁRUHÁZA SZÉKESFEHÉRVÁR,
— BARÁTOK ÉPÜLETE, AZELŐTT ÖZV. HANEL ANTALNÉ-FÉLE ÜZLETHELYISÉG. —

Mai lapunk 4 oldal.

FJNb00000021

Sándor miniszterelnökei együtt járta az iskola küszöbét, azóta bejárta a Parnasszust, büszkesége lett egész Magyarországnak, sőtét hája fehér lett s most örömmel keresgél a rég letűnt idők emlékei között. A ciszterciák kedvesen látott vendége volt. Bejárta az egész várost, csodálkozott, hogy egész új városrész is keletkezett, egy kicsit irigylésre méltónak találta (a most épen ingyen és bérmentve zöld) Zichy-ligetet, megnézegette a régi házakat, a padlásszobát is, ahol diák korában lakott, verseit faragta s a Pegazust nyergelgetni kezdte. Aztán elgyönyörködött az önképzőkör régi évkönyveiben, a melyekben (akkor még Kupricz Sándor volt) egész sereg költeményét írta be sajátkezűleg. Este vidám kedéllyel emlékezett a régi jó időkre, a diáksínekre, ifjúsága küzdelmeire, a jelenkori költők sok-sok intimitásainak valóban kedves és közvetlen elbeszélésével örökon át egészen lekötötte hallgatói. Tegnap reggel Badics Ferenc íróval és barátjával, Zalai Mihály főgimnáziumi igazgatóval Zircre ment, a hol régi kedves tanárát, a mostani zirci apátot Vajda Ödönt látogatják meg, hogy aranyisméje, illetőleg főrendiházi taggá való kinevezése alkalmából üdvözlőjék. Endrődy erre az alkalomra egy nagyon kedves s az ő ritka szellemességéhez méltó költeményt írt Vajda apátur üdvözlésére.

— **A kath. sajtóra.** Csöngedy István nagylángi buzgó főtanító az Új Lap céljaira 25 korona 30 fillért gyűjtött. Buzgóságát ezen a helyen is szeretettel köszönik.

— **Katonai kitüntetés.** (7) Öreg jó királyunk uralkodásainak 60 éves évfordulója alkalmából egyre-másra osztogatja kitüntéseket. Még azok a katonák is részesülnek kitüntetésben akik 48-ban Radeckzy tábornok vezetésével az olasz szabadság elfojtására megírták az olasz hadjáratot. Ófelsége utasítására a katonai hatóság felhívja az olasz hadjáratban résztvevőket, hogy a nekik szánt katonai jubileumi kereszt átvétele miatt nála jelentkezzenek.

— **Iskolaszéki ülés.** Tegnap d. u. 3 órakor folyt le az iskolaszéki ülés, amelyen a régóta nagy port fölvert tanítóválasztások is megtörténtek. Jelen voltak Czapary László dr. elnök, Árkay Antal dr., Bierbauer Viktor dr., Bilkei Ferenc, Dieballa György, Heinrich Ármán, Hübner Ká-

rolly, K. Horváth István, Kuthy József dr., Lauschmann Gyula r., Miklós Géza, Nagy Ignác, Pausch Ráfael, Pálffy Károly, Rauscher Béla, Raics De meter, Reé István, Saára Gyula dr., Steinherr Jakab dr., Szirbak József, Tamás Vilmos, Tóth Artúr, Vermes Mihály dr., Wagner Antal, Weisenfeld János.

A Szömörce-utcai vezető-tanítói állásra pályázatok: Auerbach Gábor, Katerinka István, Lambert Vilmos, Velinszky Ferenc és Sipos Gyula (Vihnya). A választást Dieballa György vezette. Beadott 25 szavazat. Ebből 20 szavazatot Lambert Vilmos, 3-at Auerbach Gábor és 2-öt Velinszky Ferenc kapott. Az így megüresedett állásra 13 pályázó közül Jávor Nándor választott meg 13 szavazattal. Csöngedy István 8, Rónai Béla 4 szavazatot kapott.

A nagy mozgalmat kellett belvárosi leányiskola vezető-tanítói állást választás utján véglegesen nem lehetett meg betölteni, mivel Csesznek János volt vezető-tanító nyugdíjaztatása még nem történt meg. Czapary László dr. elnök Geiszt Józsefet ajánlotta helyettesnek. Az iskolaszéki tagok szavazást kértek, de mégis úgy, hogy ez nem végleges megválasztás lesz. Maga a szavazatok összehívására rendkívül érdekes volt. Jó ideig állandóan egyforma volt a szavazatok száma, aztán majd az egyik, majd a másik nyomult előtérbe, míg végre kitűnt, hogy egy szavazat üres levén, mindketten 12 szavazatot kaptak. A döntés sorshuzás utján történt, Rauscher Béla (aki különben özv. Takátsnéra szavazott) Geiszt József nevét huzván ki, a belvárosi leányiskola ideiglenes vezetője Geiszt József lett. Lambert Vilmos utóda Medgyesy József lett, Geiszt Józsefét Csipkés Gyula, Csipkést Jávor Nándor, Medgyesyt Angeli, Angelit Eördögh Margit fogják helyettesíteni.

Több tanítónak az iskolaszék a minisztertől a korpótlékra állami segínyt kér. Kubik Lujának családi okokból két heti szabadságot ad az iskolaszék. Szirbak József igazgatót és egy másik németül tudó tanitót Rauscher Béla indítványára az iskolaszék kiküldi Münchenbe, az ottani minta iskola kiállítás megtekintésére. Saára Gyula dr. melegen üdvözölte Czapary László drt. városi ta-

nácsossá való kinevezetése alkalmából, a ki ugyanakkor le is tette a hivatalos esküt.

Saára Gyula dr. polgármester az iskolaszéki alelnökségről nagy elfoglaltsága miatt lemondván, az iskolaszék egyhangulag Hübner Károlyt választotta meg.

Végül Bilkei Ferenc a Deák Ferenc utcai iskola ügyében interpellált, a mire a polgármester válaszulva, kijelentette, hogy a szükséges pénzt kell előbb előteremteni.

— **Áthelyezés.** Nagy Kristóf kassai kir. javítóintézeti családfősegédet a székesfehérvári kir. javítóintézethez helyezték át.

— **A közöskönyha,** amint egyik régebb. közleményünkben előadtuk, a végso napjait éli. A tagok száma egyre fogy, annyira, hogy a nyári hónapokra már csak alig maradt 12. Ez a 12 személy a járulékokban nem ad össze annyi pénzzszzegget, hogy a közöskönyha szükséges személyzetét kiadasi többlet nélkül fenn lehessen tartani. Már a júniusi hónap is deficittel zárult, a közöskönyha pénztárnoka tehát felvetette a közöskönyha feloszlásának kérdését. Ennek a kérdésnek eldöntésére közgyűlés ült össze, amelyen különböző vélemények merültek fel, a közöskönyha további létkérdését illetőleg. Többen a közöskönyha feloszlata mellett foglaltak állást, akadt azonban négy lelkes híve a közöskönyhának, akik a föltétlen fenntartás mellett kardoskodtak. A különböző irányú véleményeket úgy egyeztetették össze, hogy egyelőre elhatározták a közöskönyha beszüntetését, a feloszlatast, illetőleg a további létkérdés eldöntését egy helyesebb újból összehívandó közgyűlés elé terjesztették. A nyár folyamán többen nyaraláson voltak távol a várostól, érthető tehát a tagok számának kevesedése. Az ősz közeledével és a nagy drágaság szorongató kényszerében bizonyára több hiva akad a közöskönyhának, amely végre is a fontos súlyosodó gazdasági válságokban hátrányai mellett is kiváló szocialis értékű intézmény. Mi úgy hiszük, hogy közöskönyha létének kérdését készebben fogja megoldani a folyó hó 9 ére a vármegyeház nagytermébe összehívott közgyűlés.

— **A keresztényszocialista földmivesek** vasárnap, e hó 30-án a Távirda utcai legényegyleti házban táncmulatságot rendeznek, a melynek tiszta jövedelmét a kath. sajtóra szánják. Előre is felhívjuk az érdeklődők figyelmét. Kezdeté 8 órakor.

— **Az Öreghegy hegyközség** e hó 30-án délelőtt 9 órakor a városház nagytermében folytatólagos választó közgyűlést fog tartani. A köz-

A három kolibri árát. (A pénz t. i. mindig a feleségemnél áll; de ha együtt megyünk valahová, akkor odaadja a tárcáját, hogy én fizessek. Olykor tehát én is viselem a kalapot s lemarad a lábamról a papucs! — Így volt ma is.)

— Azt hiszem várhatod! én kerestem, én költöm el. Az kellene még csak, hogy amit én keservesen körmögölve megszerzek, elkolibrirod majd ha fagy!

Kaptam botomat, kalapomat; de elem állott, zsványinak, tolvajnak, lumpnak nevezett. Félteltem s dühösen szakítottam fel az ajtót hogy itt hagyjam ezt a boszorkánytanyát. Majd felbotlottam a csalédben, aki a kulcslyukon halgatózva, gyönyörűen épülődött vívodásunkon. A konyhában a gyerekek fogtak körül sirva, mintha csak be lettek volna tanítva.

— Papa, papa! add vissza a mama pénzt! papa ne menj el lumpolni.

Azt hittem megbolondulok. Nem! nem engedek, most már csak azért sem engedek; ha török, ha szakad: szabad ember akarok lenni!

A gyerekek ordítottak, az asszony a folyosó karfájára dőlve rikácsolt s a lépcsőházban a házmesterné dühöngött a szobalányunkkal együtt. Futva szaladtam a lépcsőn lefelé, de azért halottam, amint a házmesterné, ez a csúf, vörös orru tót asszony utánam kiáltotta; — Pfüj! gyalázat! ténstur létére ellopja a naccsága pénzt! Pfüj! Ez is ur?

Mikor az utcára értem, már alig birtam lélegzetet venni: Riába! mégis csak nagyon erős a szabadság levegője... Felkapaszkodtam egy

közeli villamosra s most már féligmeddig nyugodtan gondoltam át helyzetemet.

A dolog elvégre is nem tréfa; a feleségem karmos egy asszony az bizonyos; ha az elmegy most az anyósemhoz Ujpestre s ma vagy holnap együtt vesznek elő, no hát akkor jobb lett volna mégsem születnem erre az árnyék világra! — Majd a kisgyerekek jutottak eszembe! — Szegénykék! Mi lesz velük, ha magukra hagyja az édes anyjuk? ... No de ennyire talán mégsem jut a dolog?! Asszonyharag, nyárizápor, olcsó überciher, nem szoktak sokáig tartani!

A Balaton kávéház előtt leugrottam a vilamosról, s a Szt. Királyi-utcaba fordultam. A saroktól a harmadik házon vigan integette! a felírás: Vendéglő a Vadrózsához! (Tehát mégis a tuskék közé kerülök.) Melleleg megjegyezve, ez volt az én rendes, kedvelt, legénykori korcsmám, hol a jó barátok társaságában annyi kedves órát eltöltöttem. Ide kapcsolódnak legrózsásabb emlékeim: az a pompás székelygulás, az az utánozhatatlan kocsonya, a mosolygós szemű korcsmáros kisasszony, a zsörtölődő gazda, az örökjókedvű cimborák, a savanykás-édes móri bor, a végnélküli capistrángot fűző fekete rigó s kiégsztésül még az öreg Basa kutya!

— Istenem! — sóhajték fel magamban — s én minderről örökre de örökre lemondtam! Ma is élénken rajzolódik elmembe annak az aranyos multnak minden mozzanata! S most? Egy Gelérhegyre való anyós, kolibrikerít civódó feleség, siró-rivó gyermekek keserített meg még jobban életemet! Miért is nem hallgattam a jó Helbek bácsira? Megmondotta ő, mikor a legénykidobolómat

tarítottuk, hogy visszatérek én még ide vigasztalódni előbb vagy utóbb! S ime, már itt is vagyok.

Szégénykezve nyitottam be. Minden elfoglaltságom és nagy zi' aram mellett is észrevettem, hogy általános feltűnést és csodálkozást keltett megjelenésem. Csak a vendéglős, a jó Helbek bácsi nem jött zavarba; résztvevően hunyorgatott felém s így szólt;

— Isten hozta nálunk Rettegny ur! ej de nagy ujság! Persze mióta megházasodott, úgy bele izlett abba a nagy boldogságba, — (itt nyugtem egyet, még pedig nagyot), — hogy már meg sem akarja ismerni a szegény embert. Tessék, foglaljon helyet. Pedig a sok édesésg is megárt ám, jó közbe egy kis savanyu móri karcos, meg egy kis zámolyi rizling! Szolgálhatok? Igenis, féllitert. Egy kis Margitot is?!

Összerázkódtam! Margit a feleségem neve is.

— Nem! nem kell Margit, kiáltottam izgatottan, inkább szódát iszom, még pedig az első zámolyi szódagyárból.

— Igenis, akárcsak legénykorában; nincs is annak mása! jó móri karcos, (ha ugyan nem hamisított) vagy Báró Jenő-féle rizling zámolyi szódával.

A régi jó pajtások gúnyosan mosolyogva néztek, csak az asztal végén ülő Söjtör Ulrik sietett bánatos, vigasztaló tekintetével segítségemre. Szegény Söjtör Ulrik! Hát te is ész még annyi szenvedés után? Gondolám magamban. (A rossz nyelvek t. i. azt beszélték, hogy felesége valóságos hárpia, aki még Uram bocsáss! — olykor-olykor el is tángálja — a sodrófával.) Ott volt Fehér. Abris is, a lovagias, a deli Fehér Ab-

gyűlés-eevedtuli tárgya, — hét választmányi tagnak 3. évi időtartamra tükös szavazás után általános szótöbbséggel megválasztása. A közzétett hirdetmény mellett ezúton is felhívom a hegyközség t. tagjait, miszerint a közgyűlésen megjelenni és választói jogukat gyakorolni sziveskedjenek. A szavazási jog csak a hegybíró által kiállított igazolvány alapján gyakorolható, miért is felhívom a hegyközség t. tagjait, hogy igazolványukat magukkal elhozzák. Dr. Kövesy István, ideigl. v. elnök. (De hátha addig megsemmisít a választást a tanács? Mi lesz akkor? Szerk.)

— **Gyászrovat.** Mézsnér Sebőné, szül. Eisenbarth Irma urasszony temetésén igazán meghatóan nyilvánult a gyász, amely anyai szép reménynek, az úde ifjúság tiszta életérének volt szomorú kísérője. A derült szép időben sűrű tömeg vándorolt ki a Hosszu-temető kápolnájához s alig maradt szem szárazan a gyászos menetnél. A koporsót elhalmozták virágokkal. A következő felirások méltóan képviselték az őszinte fájdalom, amely a gyászos esemény nyomán fakadt:

Egyetlen mindenségem voltál s maradsz! — Vigasztalhatatlan Sebő.

A viszontlátás reményében — Bánatos szüleid. Kegyelete jeléül — Glatz Nándor.

A síron túl is kísér — Bánatos Mancikád szeretete. Kedves Imrusnak — Giza néni, Józsi bácsi.

Kedves Imrusnak — Vilma néni. Emléked élni fog szívünkben — Emmy és Jenő.

Igaz résztvétel — Özv. Say Istvánné és Fiai. Igaz részvétel jeléül — Lichtneckert Család.

Igaz résztvétel jeléül — Topits Család. Őszinte részvétel jeléül — Az Osztrák-Magyar bank tisztviselői kara.

— Őszinte résztvétel — Nándor. Édes jó Imruskának búcsuzól — Manci, Tibor, Andi, Maritta, Alisz.

Őszinte mély résztvétel jeléül — Dr. Csleoy és családja. Szeretett jó Imruskának — Izabella és Mariska.

Legőszintébb résztvétel jeléül — Dr. Szabady József és neje.

Jó szíved nagy szeretete marad örök emléküknk, — Stefánia és Károly.

Emléked örökké velünk, Isten veled. — Emmy és Gyuri.

Imrikének — Gizi, Viktor. Szeretetünk jeléül — Dr. Körömy és családja.

Őszinte résztvétel jeléül — Gerő Jakak és Családja. Felejtethetetlen jó sógorónknak — Rezső és Imrus.

Innigtes Beleid — Adolf Schvartz und Frau. Legmélyebb résztvétel. — Botika Zoltán.

Szeretett sógorónknak — Bienski és neje.

ris, ki mindig párbajról beszél, mindig párbajról álmodott, de ha szorult a kapca, a kukóba menekült. A többiekkel együtt őt is melegen üdvözöltem, csak Lapu Kontnak, ki mindig lapítani szokott, vigyorgó, szeplős ábrázata felett néztem el arisztokratikus büszkeséggel. Ő volt ugyanis feleségemnek leghevesebb udvarlója, ki még esküvőnk napján is verses levelet írt neki, mely ugy végződött, hogy velem a feleségem sohase lehet boldog! mert... Akkoriban sokat nevtünk a kis szeplős iktató rigmusokba szedett jóslatán, de most szívből kívántam, vajha én irhattam volna ő neki a befejező sorokat:

Isten veled Margit, Isten veled!
Nem olvasol tőlem immár több levelet,
Szenvedve bujdosom, mint gazdátlan buldog,
Mert te nem lész azzal soha, soha boldog!

Igazán! csak most éreztem, hogy egy szegény férjnek nincs a világon ádázabb ellensége, mint a felesége kikoszorazott udvarlója.

Beszélgetni kezdtünk időjárásról, politikáról stb. s ajtkunca megcsendült a dal is.

Mélázva gondoltam haza, mit csinálhat az asszony? aluszak-e már a gyerekek? ... Oh nem! szó sincs róla, hogy megbántam volna férfias fellépésemet!!

Hanem... mégis... tudja Isten, mégis olyan lelki furdalás félt éreztem. Talán csak mégis jobb lett volna megvenni azokat az átkozott kolibriket! Nem, nem a kolibrík szegények a hibásak; az a kereskedő! miért nem teszi a raktárja legsötétebb zugába, nem pedig villanyos kirakatba, hol színpompájukkal egész őrzöngésbe hozzák ezt a csecsebecse után futkozó asszony-

Szeretettel őriztük emlékedet — Anna néni, Feri, Mady. Igaz szeretettel gyászol — Miklós. Fájó szívvel Imruskának — Kereszt mama. Mély résztvétel jeléül — Mészáros Ferenc és neje. Legőszintébb szeretettel. — Irén, Gusztó és gyermekei. In Aufrichter Theilnahme — Carl von Dardel und Frau.

In Aufrichter Theilnahme — Friedrich Meck und Frau. Őszinte részvétel és rokoni szeretetem jeléül, — Grundböck Miklós.

Őszinte résztvétel és tiszteletük jeléül — Felmayer-gyár tisztikara.

Szeretetük jeléül, — Schlamaöinger Jenőék. Őszinte résztvétel jeléül, — Fröschl János és családja.

Szeretük és résztvétel jeléül — Tóth Ede és családja. Szeretett Imruskának — Liska néni, Pista bácsi.

Igaz szeretete jeléül — Özv. Karl Jozsefné. Szeretett sógorónknak — Mézsnér Károly és családja.

— **Ülések.** Az árvaház igazgató választmánya e hó 28-án délelőtt 10 órakor gyűlésezik a vármegyeházán. — Szeptember 7-én és 8-án ref. egyházmegyei gyűlés lesz a vármegyeház nagytermében.

— **A bicskai kath. egyesületek** f. hó 30-án az iskola udvarában jótékony célú zártkörű nyári táncmulatságot tartanak. Belépti-díj személyenként 60 fillér, családonként 1 k. 20 fillér. Kezdeté délután 4 órakor. Kedveződen idéj esetén a mulatság a következő vasárnap fog megtartatni.

— **Jönnek-mennek a katonák.** A Veszprémmegyében tartandó nagygyakoratra elrendelt összpontositás már folyamatban van. Városunkban, mint a gyakorlati terének egyik utvonala, jönnek-mennek a katonák. Tegnap távozott el tőlünk a 12. dsidásezred két százada, amely a Zámoly-utcaiban és a Széchenyi-utcaiban volt elszállásolva. A Pécsről hozzánk érkezett 69. ezredből 3 század ma vette útját városunkból Piliscsabanak. Holnap érkezik a 8. k. honvédszázad. 29-én érkezik hozzánk az első honvéd huszárezred hat százada. Augusztus 31-től szeptember 7-ig a Bécsből jövő lovastüzér és géppuskás ezred tartózkodik nálunk. 31-én érkezik városunkba, Bécsből jövet a 42. tábori tüzérezred. Mőzgalmas lesz hát az élet a városban, amely bizony tanulatna a katonáktól egy kis katonás rendet és tisztaságot.

— **Kimutatás** a jótékony nőegylet saját pénztára javára, 1908. május hóban eszközölt általános gyűjtésről: (Folytatás.)

20 fill.: Özv. Gyurkovits Mihályné, Grell Ádám, Hertai Ferenc, Hagedis Györgyné, Hollósi Gáborné, Huber Antal, Horváth Gyuláné, Hufnagel Horváth Imre, Hartung Jánosné, Hajdu Ferencné, Hortolányi János, Hermann Mihályné, Hecht,

népet! ... Istenem! ha azok a kolibrík most megvolnának, milyen gyönyörűen olvashanám az ágyban egy csésze forró tea mellett az esti ujságot! Az asszony közben természetesen elmondaná a legfrissebb pletykákat... Talán jobb is volna haza menni; itt hagyni ezt a lump kompániát: nem méltó ez már hozzám! Már-már ellágyultam. Harom ekkor meg eszembe jutott anyósomnak diadaltól ragyogó képe, a házmeztérnek undok vigyorgása, ... a cselédünk...

— Nem! nem veszek kolibrít, azért se veszek! Nem megyek haza! Azt tesztem, amit akarok s felhajtottam a boromat.

Egyre neszezebbek lettünk. Én egészen a régi legénybravúrral kurizáltam a mosolygós szemű korcsmáros kisasszonynak, brudert ittam az asztaltársaság újabb tagjaival, s mikor az éjfélű záróra elkövetkezett, én indítványoztam, hogy menjünk kávéházba.

Mikor úgy reggel felé a kávéházi kis márványasztal mellett hogy szememeit kinyitottam, csodálkozva tekintetem körül. Fényes tükrök, ujságot olvasó reggeli vendégek, fel-alá futkozó pincérek, mindez oly meszeszerűen tünt fel előttem.

— Igen, csak álmodom, — dűnyögtem magamban — s újra le akartam csukni fáradt szememeit. De Fehér Ábris ismerős hangja és általam még ismeretlen ökle azután csakhamar felébresztett.

— No most már elég lehetett, nem kell az Isten szép napját elaludni, azután meg hivatal is lesz ám pajtás!

(Folyt. köv.)

Hammer Ignác, Hartván József, Horváth Sándor, Horváth Józsefné, Horn Gyula, Ipsits Józsefné, Józsa Józsefné, Jakabi József, Jakab Andrásné, Jesskö Istvánné, Józsané, özv. Krénné, Kana Bernát, Kirschmayer Lajosné, Kocsis Minálné, id. Kurucz Ferencné, Klein-Mórné, özv. Király Józsefné, Klérné, Kocsisné, Kuh J., Kis L. né, Knád Antalné, Klansenberg, Khón Ignác, Kuceráné, Kremlova Paulin, Katona Horváth Józsefné, Kéri Jánosné, Kolmann József, Kovács Györgyné, Kissné, Kolin Ferencné, Kósa Istvánné, özv. Róza, Koronczi Mihályné, Kiss István, Kuglicsné, Kókali Lajosné, Klér Györgyné, Kálmán Imréné, Kálmán Imréné, Köszegi Istvánné, Muid István, Lencsés Jánosné, Lomig Albert, Langmahr Sebestyenné, Liszits Ferencné, Lőke Istvánné, özv. Lencsés Józsefné, Lizi Imre, Lencsés Józsefné, Lüttor Józsefné, Molnár Jánosné, Maizer Imréné, özv. Máté Józsefné, Molnár Andrásné, özv. Málits Imréné, Molnár Jánosné, Mayer Jánosné, Muskovits István, Mandi Samu, Málits István, Molnár Lajos, Moker Ferenc, özv. Mandi Ignácné, Markovitsné, Molnár Andrásné, Meizer Tivadarné, Mozer Károlyné, Mihály Istvánné, Meizer Józsefné, Mohácsi István, Metykó Ferenc, Máté Józsefné, Mihályi Józsefné, özv. Nott Györgyné, Nagy Istvánné, Noficzter István, Nyitrai Pál, Nyikos Imre, Nyikos Józsefné, Nagy Kálmáné, Neubauef Józsefné, Noszkó, 34. N. N., Oszwald Imre, özv. Orsonits Andrásné, özv. Pindur Mihályné, Pereszti Teri Györgyné, özv. Pillér Károlyné, Peresztegi Istvánné, Polczter Péterné, Pock Józsefné, Polczter Józsefné, Pallag Józsefné, Pauer Györgyné, Polczter Jánosné, Petró Jánosné, Pallag Ferencné, Pivovár Mátyásné, Pap Imre, Papp Imre, Pap Jánosné, Palkovits Andrásné, Palkovits Jánosné, Pap Jánosné, Pap István, Pientner Ferencné, Pangi Lipótné, Petró, Pínke Györgyné, Riedl Józsefné, Radics Erzsébet, Reiber Jánosné, Kaufschneider. Jánosné, Réti Kálmáné, özv. Keiterné, Rukit Mihályné, Szanzer Zsigmondné, Szűcs Miklósné, Singer Sámuel, Szőke Imréné, Schalla Ferenc, Snobj Pálné, Szabó Istvánné, Schütz Kálmáné, Süveges Pétrné, Szalai Károlyné, Schweininget Jánosné, Simon József, Szabó Jánosné, Szép Ferencné, Susánszky István, Simon Istvánné, Szimon Istvánné, Salzgruber János, Szöllősy Mártonné, Sörös Róza, Szigli, Singer, Szancsik Istvánné, Szabó Jánosné, Somogyiné, Szili János, Schlesinger Berta, Somogyi György, Szabó Jánosné, Szapper György, Szemes Teréz, Singer Simon, özv. Sós Andrásné, Sziloboda Jánosné, Schmideg, Tausz Károlyné, Tubel Istvánné, Tőke Józsefné, Takács Andrásné, Tóth Mari, Trukcsitz Józsefné, Takács Józsefné, Tanczosné, Telekiné, Tégliás Andrásné, Unger Lajosné, Vig Imréné, Volner, Verger Izidorné, Vellingrau Györgyné, Váli testvérek, Vigli Józsefné, özv. Wekerle Ferencné, Vastag Jánosné, Weisz Adolf, Weiszák Nándorné, Windischné, Wundele Seba, özv. Weisz Hermanné, Weisz Fülöp, Zsigmond Mihályné, Zsabka Mihályné, Zimmermann, Zinger Jakab.

— **Halálozás.** Dudasosits Kálmán kereskedősegéd, a K. K. A. Kör tagja, 26-án 20 éves korában elhunyt. 27-én d. u. 5 órakor temetik szüleinek Jókai-utcai lakásáról.

— **A husrágóság ellen.** Mig Székesfehérvárott csak lassan halad előre a husrágóság megszüntetésére irányuló mozgalom, addig másutt erősen ütök a vasat s több kevesebb szerencsével sikerül a nehéz kérdést megoldani.

Sopronban miután az eddigi hatóságai megszárszékben csak akkor lehetett húst kapni ha valaki önként ajánlotta föl e célra marháját, a város megpróbálta a mészárosokat engedékenységre bírni.

A mészárosok azonban hajlíthatatlanok maradtak. A város tehát mit tehetett egyebet, mint kimondotta, hogy rendes városi mészárszéket állít.

Kassán a Tisztviselői Fogyasztási Szövetkezete vette kezébe az ügyet. A kaszinóban nagyszámu érdekelttség jelenlétében gyűlést tartottak s hosszabb eszmecsere után abban állapodtak meg, hogy a hőmezővásárhelyiek példáját követték.

Hőmezővásárhelyen ugyanis összeálltak az állami, városi és magántisztviselők s elhatározták, hogy felszólítást intéztek a mészárosokhoz, melylyük hajlandó leszállított árak mellett mérni húst, melynek ellenében valamennyien köteleztek.

magukat arra, hogy kizárólag annál vásároznak. A felszólításnak meg volt az eredménye; négy mézárós szerződést kötött a tisztviselőkkel az említt feltételek mellett. A mézárósok már más nap jelentékenyen leszállították a hasarat.

Ennek az lett a következménye, hogy néhány nap múlva az összes hőmezővásárhelyi mézárósok követtek a négy kölegájú cselekedetét, úgy, hogy most a vásárhelyi polgároknak egy cseppet sem fáj a fejük a huzdargóság miatt. Azt hiszik, hogy a hőmezővásárhelyiek példáját mi felhívhatjuk is követni.

A tavaszi vásár szeptember hó 3-án tartatik meg; a vásárra mindenféle állat felajántható.

Ötvenötven a katonáknak. A tudás szférájában mindig csak abban találkoztunk új kulturális eredményekkel felállításával. A tudás, ismerni vágyás azonban gondolkodás általánossá lesz s az uralkodó hatalom díjazásos büszkeséggel lát a tudás szomszédos díjazásos büszkeséggel. Errekes hírt hallunk a honvédseregben. A helybeli honvéd katonai tanácskozás új átiratot intézett a városához, hogy az állomány számára ismereteket gyarapítására alkalmas fel alkalmas olvasótermet. Az átiratot véleményezés céljából kiadták a tanácsnak, aztán a közgyűlés elé kerül. A közgyűlés bizonyára nem fog elzárkózni a minden tekintetben méltánylandó kérés elől.

Törvény a leánykereskedés ellen. Szentestítést nyert a büntető-novella, melynek legkorábbi rendelkezése a leánykereskedés megakadályozását célozza. Valóságos szegényfoltunk volt ezideig, hogy nem tudtuk gátat vetni az emberi testtel üzött utálatos kereskedelemnek és valósággal szállítói voltunk Európa fővárosainak. Ez most megszűnik. A törvény teljes szigorú sújtja azokat a becsuteleneket, kik az erkölcs-gyilkosság legutóbbi üzletét folytatták szemünk láttára; orcánk pirolására, de törvény hiányában nem tudtuk elejét venni a világ előtt való megszégyenítésünknek. A most szentesített törvény értelmében a ki valamely nőt bűnös üzlet céljára külföldre szállít vagy szállítat, 10 évig terjedhelő fegyházzal és 10 ezer koronáig terjedhelő pénzbüntetéssel sújtandó.

A veszedelmes, hivatás leánykereskedőkre tehát a törvény drákói szigorral sújt le.

A büntető-novella szentesítése a megnyugtató érzetén kívül visszaadja meghurcolt szemzeti becsületünket, épp azért örömmel köszönhetjük azt a napot, mely corpus jurisunkba iktatta ezt a törvényt.

Az ifjú vakok dunántúli iskolája. A vállas- és közoktatásiügyi miniszter a vakokat gyámloló országos egyetl dunántúli fiók egyesületnek foglalkoztató telepház tan- és nevelőintézetét bővítette ki s ennek vezető tanítóját, Török Sándor személyében, ki eddig a vakok budapesti országos tan- és nevelőintézetnek gyógyepedagógusa volt, ide kinevezte.

Ribillió a Gáz-utcában. Ma délelőtt egy egész utcára szülő ribillióban gyönyörködtek a Gáz-utcaiak. Egy cigány karaván bandukolt arra melán, lehangoztan, aztán mindinkább és inkább kedvre derült. Berugtak a füstösök, s mikor az új hatása kihozta őket a sodrúkból, nemcsak hángos dévajssággal lépték az utcát, hanem össze is verekedtek. Oriási láрма, zsvaj keletkezett, melyre előruccant az egész utca, hogy gyönyörködjen a ribillió izgalmában. A Szentiványi család pereputtyostól össze-vissza verte, tépdeste egymást. Rendőrök után kellett nézni, akik bevitték őket a városház fogházába.

A takarmányhiány enyhítése. Kaposvári jelentik: A földmivélsügyi miniszter meg-

bizásából Pirkner János miniszteri tanácsos augusztus hónap 12-én részt vesz a Somogyvármegyei Gazdasági Egyesület igazgatóválasztmányi ülésén, melyen Hoyos Miksa gróf elnöklésével a vármegye főispánja, a alispán-helyettes, Pallavicini Ede ögróf és a vármegyei közelet számos tekintélyes tagja jelenlétében a vármegyei takarmányhiány enyhítésére vonatkozó kérdést tárgyalják. A földmivélsügyi minisztérium részéről Pirkner János miniszteri tanácsos ismertette Darányi miniszter intézkedéseit, melyekkel a takarmányhiány folytán legelsősorban ért törvényhatóságok területén lakó kisgazdák állatállományának védelmére egy a szálas; valamint az értakarmány engedélyezése útján intézkedni szándékozik. Hangoztatta, hogy természetesen a segítő akcióban csakis azok részesülhetnek, akik arra a gazdasági egyesületek és a törvényhatóságok véleménye szerint is a meghatározottakban rá vannak utalva. A földmivélsügyi miniszter kiküldöttje egyuttal vázolta a szálas és értakarmányokkal leendő segítésnek módjait is, hangoztatta, hogy a földmivélsügyi miniszter a segítését csakis készpénzfizetés ellenében teheti, nem szólva egyes igen kivételes esetről, a midőn kölcsön nyújtásnak helye lehet. A vármegyei gazdasági egyesület gyűlésén jelen voltak köszönettel értesültek a miniszter intencióiról és a közléseket elismeréssel vették tudomásul. Az oly esetben való terménybeli segítésre nézve, midőn a kisgazdák annak értékét azonnal készpénzzel fogják fizetni, hogy az ehhez szükséges pénz az ebben szűkölködők is előteremthessék, a gazdasági egyesület elhatározta, hogy vagy a kisgazdák támogatására nagyobb kölcsönt fog felvenni és a törvényhatósági jóátállást előzőleg biztosítani, vagy pedig Pallavicini Ede ögróf indíványára, miként ez a földmivélsügyi miniszter intézkedéseivel kapcsolatosan kimerítően ismertettetett, az egyesület oda fog hatni, hogy ily kölcsönt a Somogy vármegye területét egészen behálózó 112 hitelszövetkezet pénzfórásaiból szerezhessek meg a rá szorultak. — Mintha ez nekünk is szólhatna!

Állatvásár.	Felhajtott	Eladott.
Ló	1754	692
Csikó	194	23
Szamar	14	7
Ökör	627	465
Tinó	267	195
Tehén	1059	603
Bika	25	10
Bivaly	14	4
Juh	733	342
Kecske	8	8
Sertés	106	290

A többletet a helybeliek hajtották fel.

Egy jóházból való fiú Budapesten a tisztviselő-telepen kertés házban kiváló felügyelet mellett a telepi gimnáziumhoz közel teljes ellátásra egy előkelő állami tisztviselőnél elfogadtatik.

Időjárás szeptemberre. Meteor, az ismert időjós a legközelebbi időjárást illetően a következőket jelent: A 29—27-diki csomópontok nagyobb, valószínűleg zivataros változásokat hoznak, de még mindig meleg jelleggel, amelyeket következőleg újra helyre áll az egyensúly, amelyet csak az esetleg 27-én visszatérő napfoltok zavarnak meg kevés mértékben. Így erősebb csapadékot a szeptember 9-iki és 11-iki csomópontok hatáskörében várhatunk csupán. Szeptember hava általában inkább melegnek és száraznak ígérkezik, mint túl csapadékosnak, sőt az idén is kellenél szárazabban fog lefolyni, mint ahogy az a mezőgazdákra kívánatos lenne, amiért is a gazdák jól teszik, ha az erős jellegűnek mondott

csomópontok napjait tekintetbe veszik, gazdasági teendőik körül. Szeptember hónap csomópontjai: 3—9—10—11—17—21—22—23—24—25 és 27-re esnek, amelyek közül legerősebb hatásuk 9—11—23 és 27-ikiek.

Mr. Charles Lyon, ki tizenegy éven át Prof. dr. Árkövy (fogorvos) asszisztense volt, minden szombaton rendel a „Magyar Király” szállodában.

HIRTILING PAL
KOCSIGYÁRTÓ,
Székesfehérvár.

Üzlet: Tolnai-utca 16. Raktár: Simor-utca 35.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlom dusan berendezett kész kocsit raktáromat. Továbbá ajánlom ujonnan berendezett bogrnár üzletemet, készletbe tartok mindennemű hintó-és-hajtó kocsit korhát, kerékeket és hozzá tartozó összes farszerket a leggyorsabban és jutányos árrban szállítok.

Kovács, bogrnár és kocsifényező
tanulók felvétetnek.

Ki-előtt
Szabolcs, Jászok, V. öpítési
KÖLCSON
íránt intézkedések,
Környén álljtalannal prospektust.
MELLER L. EGYED
BUDAPEST,
IX. Lányai-utca 7.
Telefon: teleurban
46—21.

Szőlő eladás.

Az ugynevezett Ráchegyen levő 18 oktályos szőlőmet, mely áll 2 prészából, 2 pincéből, hozzá 2 prész, 180 hektó boroshordó, továbbá gyümölcsös parkja, kutja és külön bejárata. A szőlő a lehető legjobb karban van, az idei termést 100—120 hektóra lehet becsülni. Komoly vevő tudakozódhat levklben vagy személyesen. Felcsut, Borbáia-major

Németh Jánosnál.

SCHMÖLTZ ILÁSZIÓ
CIM, CIMER-, SZOBAFESTŐ- és MÁZOLÓ
SZÉKESFEHÉRVÁR, VÁSÁRTÉR 17. SZÁM.

— Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legnagyobb igényeknek megfelelőleg, szolid árak mellett. —
Ugyanott egy jó házból való fiú tanulóknak felvétetik.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.